

מו' באדר נפקין אליו אתרנין, פמה דאתמר. ואליו דמתאחדן בהו מקדמי רחמי באליו יומין ותרין רחין אתרנין אתטמרן בלהו, ואליו תמוזי ואב. ונפקין ימי הרעה באתויהו, ושלטין אליו על עלמא ואתרנין אתטמרו. ובגין כך באינון יומין זכאה איהו מאן דישתזיב מנייהו.

וכר חוטמא אריכא רב כפותיא לגבי רישא דא איהו באת ה' ולזמנין את י' אתחבר בהדיה, דא איהו בר נש דאצלח. אנפוי קמיטין כתולדה דאבעבועין. עינוי סמקין, דא איהו בין אינון תולדין דסגירא דעינוי, לזמנין זלגין דמעין.

קמויטין דמצחיה ד' ותרין עברין רשימין פאריח על גבי לבינה. שעריה רב, האי אצלח ודחיל חטאה. שפח גרמיה בכלא, יתיר ממה דאית ביה. ובזמנא דאתנענע (עינוי) זלגין דמעין ופאיכא בחוטמיה עד דאושיד לחה ירוקא, ודא קשאי מאינון זיגי סגירו. מאן דאשתתף בהדיה אצלח. מהימנא איהו בכלא.

על כתיב שמואלא אית ג' רשימין, ב' סומקין וחד אופם. ברם אופם אית ליה תועלתא. האי משיף ליה לאתקרבא בכני נשא ואחיד בהו דלא יחשבון ליה כסגירא. מומא אתיליד ביה בליליא חד יומא דסתווא ביומי דעולמו, דאכל נונא ושתא מנא ונפק לבר. ובההיא שעתא הוה שליט כוכב שבתאי בעלמא, וחד ענפא דיליה הוה משיף לאתפשטא לתתא. ונפק איהו בגלוייא דרישא, ומחא ביה על ידא דקורקפני ושמרוו"ן תרין רוחין דשלטין בההוא ענפא.

וכר אתמחי האי בר נש, רשימו ביה תרין רשימין סומקין, וההוא ענפא רשים ביה ההוא רשימו אוכמא, דהא מלוי דשבתאי באופם אשתמש. ורזא דא שליט ביומא דשבתא (ו"ח נ"א בעמא דשבתא) ולא בעמא דרישא, בגין דעמא דרישא לית לון חולקא ואחסנתא כבוכבייא ומולא, אלא כקודשא ברין הוא בלחודו. ואצטריו לון לאחואה תדוה ומיכלא ומשתריא ולבושין ולא תקנא ביתא ופתורא ביומא דא, דלאו הכי לכל אינון דאחודו. כבוכבא דשבתאי דאצטריו לון לאתענאה ולאחואה עיבוי ודאגה ורוגזא ולמלכש שחורים ולכפאה שחורים ולא למיכל בשרא וחרא ומשחא, ולא לאתעננא עינונין דעלמא, אלא למיתב בדיורא עציב ולא תפרשא מן בני נשא. (בו"ח ד"א איתא וברין וב"ח בדפו") ותרין אליו רוחין קורקפני ושמרוו"ן אתמשכאן עלוי ואודעין ליה מליו דעלמא פאמשכותא דשבתאי.

חזינא כספרא דשלמה מלפא, דאית בני נשא דאתילידו כד שלטא ענפא דא, ואינון עציבין תדיר דלא תדאן לעלמין, בר אי לעאן פאורייתא וקא אתאחדן בקודשא ברין הוא. עם כל דא, אי אית ביה בההוא בר נש יסודין ושרשין מזכו אבקן, ענפא דא דנפיק משבתאי, לזמנין נצח ליה ואחיד ליה. ואינון תרין רוחין מתפשטין ואזלין לנוקבא דטיגרא, דתמן מתפנשין כל רוחין ערטילאין דלא עאלין לגו פרגודא דמלפא, ואינון ערטילאין בהאי עלמא וכד נפקי מהאי עלמא משטטי לאעלא בההוא עלמא, ונעלין תרעא באנפיהו בכל סטרין דעלמא. ולא

אשפחו וניחא עד דאינון נפקין ומשטטין בעלמא, ואלין אקרון בשמיהן שכנות. וביומא דשבתא כד אתקדש יומא, ואינון לאן עאלין לגו נוקבא דחד טינרא דאיהו לבר מחומות גנתא בטורין דלבר, ומשתפכי תמן כל יומא דשבתא. ולבתר נפקי ומשטטי בעלמא ומודיעין בחיזו דליליא מילין לפני נשא.

וכד נצח ענפא דא לההוא בר נש, אינון תרין רוחין אזלין לההוא נוקבא ומתעפבין תמן עד דנפיק שבתא. פיון דנפיק שבתא נפקין אינון נשמתין ואינון רוחין בהדיהו ומתחברן פחדא ואתיין אינון תרין רוחין וחד נשמטא דגזעא דההוא בר נש, ע' דרגין לאחורא ושראן על גבי ההוא בר נש רוחא בטר רוחא, ואודעין ליה מילין דעלמא. מנייהו קשוט ומנייהו לאו קשוט, מנייהו קשוט מסטרא דנשמטא ערטילאה, דהא אשפחת תמן וניחא. ומנייהו לאו קשוט מסטרא דאינון רוחין. ולזמנין אינון רוחין אודעין ליה מילין דקשוט לזמן קריב, ודא איהו נשמטא דלא אשפחת פרוקא (ס"א פרוקא) לעלמא מע' דרגין לאחורא. כרין כוכב שבתאי משיף להאי עלמא אינון רוחין, ובגינה לא דחיל ההוא בר נש. כד שראן עלוהי ולא אזדעזע. זפאה חולקיה דמאן דאית ליה זכו דאפקן לסייעא בכל אינון עובדין.

חוממא עקים וההוא עקימו סטא לסטר זמינא דא איהו בר נש דרשים באת ה' ולזמנין באת ר' ולא מתחברן פחדא. דא איהו בר נש דממלל רפיכין. במצחיה שרטוטא חדא רברבא וד' זעירין (נ"א ואינון) ועינוי דקיקין ולא כל כד, ואינון מתהפכין לסמקא. שערין תליין שעיעין זעיר, שלשלאה רברבא הוה ליה, ותליא מגיה סיועא. אית ליה מהימנא, איהו אצלח בעובדוי, דא אית ליה פגימו דמומא דאיהו סריס חמה, או תלייא כפיסא דביעוי חד ממעוי ולא אפיק זרעא כדקא יאות. בינדא שמאלא אית אצבעא זעירא קמיט ולא אתפשט. (עכ"מ ונראה שחסר.)

אמר אדם קדמאה (תהלים קל"ט) לא נכחד עצמי ממך וגו'. מפאן דמזווגא דדכר ונוקבא אתיין נשמטא קדישא, זווגא דמלכא במטרוניתא. מאי טעמא, תחתיות ארץ, תרין (תחתין) (נ"א תחומין) תחותין אית לההוא דאיקרי ארץ חפץ. אתרא דאתציירא נשמטא דדכורא לימינא ואתרא דנשמטא דנוקבא לשמאלא ועל דא בעי אתערותא מסטרא דנוקבא דדא הוא דכתיב (ישעיה מ"א) העירותי מצפון ויאת, וכדין ממזרח שמש קורא בשמי. זווגא דשמשא כסיהרא, יעקב ברחל.

ויבא סגנים כמו חמר, אלין חילין דעלמא דנפקו מאדם קדמאה. בטר הכי (תהלים קל"ט) גלמי ראו עיניך, פשהיתי מוטל גולם בלי צורה. ממזרח למערב ראו עיניך הדורות העתידות לצאת ממני, פי (אתה) הוא קורא הדורות מראש.

ועל ספרך כלם יכתבו, זה ספר תולדות אדם לדיוקנין, דבהאי ספר של (כל) צדיקים הוה מתחקקן כל (וכל) דיוקנין דעלמא בצירופא דאתוון זר"ה פס"ץ ותמן כלם יכתבו